

**Io. Baptistæ Portæ Neapolitani Magiæ Naturalis Libri
Viginti**

Della Porta, Giambattista

Frankfurt, 1607

Ex variorum animalium mistione posse noua exoriri animalia. Cap.V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70772](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70772)

Vrtice, purpura, vngues sponte gignuntur.

Vt lepades, pectines, holoturia, & omnia, quæ suis sedibus hærent, nam quomodo in ijs inter se corporū congressus, atque commissio fieri posset, quum plantarum more viuant? Purpuræ igitur, & ostracoderma ex materia putrescente, & limo nascuntur. Buccinis ortus idem. Limostrearum origo cœnosis locis existit. Conchæ, vngues, & pectines in arenosis locis formantur. Pinnæ rectæ bisso alligatæ in locis arenosis, & cœnosis: denique testacea omnia sponte fiunt ex limo, pro limi differentia. In cœnoso ostrea, in arenoso conchæ, in pe-trarum cœnoso holoturia, balani, per summa adha-rent lepades, & neritæ: mytulis, purpuris & buccinis eadem origo, quæ materia putrescens est in aliquibus stagnis. Quum sepes piscandi gratia disponerentur, & per vetustatem computruissent, mytulorum copia ab-undauit, ijs verò reuulsis, locus mytulis caruit.

*Ex variorum animalium missione posse noua ex-
oriri animalia. C A P. V.*

DI XI MVS animalia, quæ ex putrefactione orieban-tur, nunc ex variorū commissu varia exoriri posse animalia non inficiabimur, & ex his alia noua generari, ne occasio vnquam desit, infinita procreandi anima lia, & monstra inuisa. Nec aliam ob causam dixit Ari-stoteles animalium libro, Africam semper aliquid no- ui parere, nisi quia aquarum penuria in his regionibus ad flumina conuenirent varia animalium genera, ex propinquis & vicinis locis, quæ vi, aut voluptate co- gente, ad coitum informes partus & monstruosa nasce- batur animalia. Ab antiquis multa descripta sunt, mul- ta recenter excogitata, & casu inuenta, quæ futura esse possunt, ingeniosis cordatis viris iudicadum relinquuntur. Sed ingeniosos diuertere, aut deterrere non deberent philosophorum quorundam persuasiones, ex duobus diversis generibus natura tertij generis fieri, & neutris parentum esse similia, eaq; ipsa, quæ iam nata sunt, non gignere in omni animalium genere, propterea quod videant mulum non generare, quum multa animalia

MUNIC

nunc videantur, ex diuersis prognata generibus, quæ gignant, ab eisque generata alia generent, ut in perpetuum species illa conseruetur. Nec decens est aliquorum exemplo legem fanciri, quæ in omnibus præualeat, quum domesticis laribus, & villis diuersorum animalium commistu, sæpe diuersas species generari, & quæ alias generent, & tanto eorum facies, & corpora à primis progenitoribus varient, quanto per numerosiores mistiones commiscerentur, vt vix præstinæ similitudinis, vel habitus aliquid retineant: nec omnino verum, ex variorum commistu nata imperfecta, & dissimilia, ex quo nil amplius gignatur. Ex his commistionibus, & varias in Medicina proprietates nanciscuntur, & in domesticis usibus, & in venationibus vitia emendamus, & varias virtutes inducemos. Nos primum ab antiquis excogitata, & descripta recensebimus, mox quæ à recentioribus, post quæ à nobis meti ipsiis, & in varijs regionibus vidimus. Et ex his ingeniosus quisq; ex se alia poterit inuenire. Sed priuquam ad experimenta descendamus, operæ pretium videtur, preceptiones alias obseruatu dignas rememorare, quæ ab Aristotele, & alijs descripta sunt, vt facilius mutuo initu coiungantur, repleanturq;. Primo quod magnitudine inter se non multum discrepent, sed vel parua, aut nulla inter eas sit differentia: nam si multa intercedit, simul commisceri nequeunt: par est canis, & lupi magnitudo, leonis & pantheræ, asini, & equi, & inter aues gallinæ & perdicis, falconis & accipitris. Satis enim ineptè quis equum cani, vel elephanto equam, aut gallinæ passerem associabit. Præterea sit par gestationis tempus, scilicet quod equè uterum ferant; nam si animal unum per annum uterum geret, alterum per sex menses, tempore, quo id partus egerere iam maturum debet, aliud partum semiperfectum habet. Canis duobus mensibus fert uterum, equus duodenis: & inquit Philosophus, non nasci animal, nisi iusto tempore. Ob id non canis ex homine nascitur, nec equus ex elephanto, non igitur differunt gerendi uteri tempore. Sint quoque oportet animalia salacissima, quæ commisceri conantur: nam

ea quæ casta, & vix semel anno ad coitum incitantur, si suæ speciei fœmina desit, priusquam ad aliam animum inclinent, transit congressus tempus: sed quæ luxuriæ obnoxia sunt, furijs stimulata, cæca in sui, & alienigenæ animalia ruunt. Inter quadrupedes canis, hircus, sus, & asinus luxuriosa sunt, inter aues perdices, coturnices, columbae, & passeres. Oportet etiam cōmiscentur tempore ad coitus idoneo: nam tempus & ætates certas ad Venerem singulis animalibus Natura fixit, ac statuit. Commune tempus coitus hyemis fœnitia cessante, & veris clementia oriente, quo animalia propè dixerim omnia ad coitum excitantur, & seruent. Sint quoq; ætates congruæ: nam statu tempore vis illa prolificaria animalibus accedit, nouellorum enim prima seminis emissio, aut infœcunda, aut imbecillis, vnde suo cuiq; generi ætas sua prolifici coitus commoda statuta est. Sit ætas nouella, & utriq; par ferè semper, nec effœta, aut debilis. Sed si animalia luxuriosa non sint, diuersis artificijs faciemus,

Animalia vt ardenter ad coitum incumbant,
 Et si fœmina semen nō retinet, varijs modis efficere, vt illud non reijciat. Plura apud authores extant Veneris incentiua, & multa apud nos vñitata. Scribit Ælianus, vt plus Veneri indulgeant animalia, pastores ouium, caprarum, & equarum tempore coitus genitalia, delibutis sale & nitro manibus, perflicant, vt ijs vehementer coitus appetitio exoriatur. Alij pipere perungunt, alijs vrticæ fructu, alijs myrrha & nitro, nam ex ea satifricatione fœminæ libido excitatur, & mares sustiner. Et procliuiores ad coitum hircos efficiunt, si eorum narres & mentum odorato vnguento perungant, contra eosdem, medijs caudis lino alligatis, à vehementioris coitus appetitione reprimere. Absyrtus alacriores mares ad Venerem facit, deterse equæ natura, ipsis naribus adlinendo. Didymus ad initū validos arietes reddere, sœpè ipsis pabulo herbam polygonum appellatam exhibendo: vnde ipsi & reliqua pecora ad coitum excitan-
 tur. Plinius cæpas obiicit pecori, vt vim coeundi au-
 geat, non minus quam homini eruca. Et asinæ, vt se-
 mes

men retineant, à coitu verberibus incident, ad cursum respersis frigida aqua genitalibus. Quæ remedia, & eiusmodi alia apud authores, qui animalium historias contexerunt, vberim reperies.

Fortissimi canes, diuersarumq; virtutum ex variorum animalium commissione quomodo generari possint. C A P. VI.

ACANIBVS incipiens, quum nullū animalium nobis familiarius, & quum multis animalibus par sit magnitudo, tempus gestationis uteri, & luxuriosus quoq; sit, semperq; ad coitum paratus, misceturq; cum sui generis, & valde alienigenis, habitū, & formam immutando, reliqua vitia etiendendo, ad custodiam, venationes, variosque usus, & lusus accommodando, & primo quomodo generari possit.

Indicus canis fortissimus ex tigride.

Hic mastibus, robustus, bellator, & hircanus ab alijs appellatur. Aristoteles ex cane & tigride generari dicit, & indicos dici. Et alibi, ex cane & fera quadā, non expresso nomine. Plinius, ex tigridibus canes Indi cōcipi volunt: ob id in sylvis, coitus tempore, alligat fœminas, primo & secundo fœtu scroces nimis putat gigni, tertio demū educant. Ex Indicarum rerū scriptis Aelianus historiam robusti canis describit. Canes fœminas multo generissimas, tum ad inuestigandum feras nariū sagacitate præstissimas, tum vero ad cursum velocissimas, in loca, vbi tigrides habirādi mos est, productas pastores ad arbores alligant, & discedunt, in has autē tigres incurrentes, venationis inopia & fame laborates lacerant: sin autem ad libidinē inflammati, & cibo cōplete sint, cum canibus complexu venereo iunguntur, ex hac tigridum consuetudine cum canibus, tigris quidē nō generatur, sed semen ad deteriorē delapsum, maternū genus referens, canis efficitur. Ii canes tigride patre nati, cerui, vel apri venatum preclarè spernunt, quum in leonē incurront, gaudio exiliunt. Summa Indus nobilitate homo Alejandro, Philippi Regis filio horū roboris canum sic periculum fecit, vt primo ceruum emitteret, canis ex eo